

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 20/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 19. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť A. T., I., zastúpenej advokátom JUDr. P. Z., K., ktorou namieta neústavnosť a nezákonnosť volieb do Obecného zastupiteľstva obce Ihľany a neústavnosť a nezákonnosť volieb starostu obce Ihľany konaných 27. novembra 2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. T. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. decembra 2010 doručené podanie A. T., I. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. P. Z., K., označené ako „*SŤAŽNOSŤ... Vo veci porušenia ustanovení zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samospráv obcí v znení neskorších predpisov.*“. Podľa obsahu a návrhu na rozhodnutie (petitu) možno podanie sťažovateľky považovať za sťažnosť podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta neústavnosť

a nezákonnosť volieb do Obecného zastupiteľstva obce Ihľany a neústavnosť a nezákonnosť volieb starostu obce Ihľany konaných 27. novembra 2010.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľka kandidovala na funkciu starostky obce Ihľany, pričom vo voľbách získala 87 hlasov z celkového počtu 674 odovzdaných hlasov, t. j. viac ako 10 % hlasov všetkých voličov. Na funkciu poslankyne Obecného zastupiteľstva obce Ihľany sťažovateľka nekandidovala.

Sťažovateľka formuluje v sťažnosti len námietky proti priebehu volieb starostu obce Ihľany, pričom v tejto súvislosti najmä uvádza:

„- doterajší starosta a súčasne kandidát na starostu J. T. pôsobil ako šofér počas volieb, kde jazdil s prenosnou urnou za voličmi, ktorí sa nemohli zúčastniť volieb vo volebnej miestnosti,

- menovaný J. T. sa počas volieb nachádzal v budove Obecného úradu, kde bola volebná miestnosť. Po odvolení vošiel opätovne do volebnej miestnosti spolu so svojou dcérou a zotrval v miestnosti cca 3 minúty,

- jedna členka volebnej komisie – V. M., navádzala voličov (Rómov), koho majú voliť,

- po skončení volieb prebehlo sčítavanie hlasov v dvoch oddelených miestnostiach, hoci podľa zákona sa má vykonať v jednej miestnosti a za účasti všetkých členov volebnej komisie,

- zapisovateľka volebnej komisie E. P. počas volieb sa celkovo zdržala vo volebnej miestnosti približne 30 minút,

starosta J. T. dva týždne pred voľbami dal podpísať uchádzačom o aktivačné práce zmluvy na aktivačné práce s tým, že týmto účastníkom podpísané zmluvy nedal a vyjadril sa, že ak nebude zvolený za starostu, aktivačné práce nebudú pokračovať, resp. sa obnovia až neskôr – toto jeho konanie považujem za určitý druh nátlaku na záujemcov o aktivačné práce, aby získal ich hlasy na svoje zvolenie.“

Sťažovateľka tvrdí, že „na základe vyššie uvedeného konania menovaných ľudí došlo k porušeniu ustanovení zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí“, a preto žiada, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Ústavný súd SR vyhlasuje voľby do orgánu miestnej samosprávy v obci Ihľany a voľbu starostu v obci Ihľany konané dňa 27.11.2010 za neplatné.

Sťažovateľka si uplatňuje všetky trovy konania, ktoré jej prináležia v zmysle platných právnych predpisov.“

II.

Podľa čl. 129 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb prezidenta Slovenskej republiky, volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, volieb do orgánov územnej samosprávy a volieb do Európskeho parlamentu.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ustanovenia zákona o ústavnom súde o predbežnom prerokovaní návrhu sa vzťahujú aj na sťažnosti podľa čl. 127 ods. 2 ústavy (ďalej aj „volebná sťažnosť“), pri predbežnom prerokovaní ktorých ústavný súd preskúmava, či spĺňajú všeobecné a osobitné náležitosti

ustanovené v § 20 ods. 1 a 2, § 59 a § 60 zákona o ústavnom súde a či neexistujú dôvody na ich odmietnutie vymedzené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka namieta neústavnosť a nezákonnosť volieb starostu obce Ihľany, ako aj neústavnosť a nezákonnosť volieb do Obecného zastupiteľstva obce Ihľany konaných 27. novembra 2010.

1. K namietanej neústavnosti a nezákonnosti volieb do Obecného zastupiteľstva obce Ihľany

Z § 59 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť do orgánu miestnej samosprávy môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj politická strana, ktorá sa na voľbách zúčastnila, 10 % oprávnených voličov volebného obvodu alebo kandidát, ktorý získal vo volebnom obvode najmenej 10 % voličov.

Z priloženej zápisnice miestnej volebnej komisie v Ihľanoch (ďalej aj „MVK“) vyplýva, že sťažovateľka sa nezúčastnila ako kandidátka volieb do Obecného zastupiteľstva obce Ihľany konaných 27. novembra 2010, a preto nie je v zmysle § 59 ods. 1 zákona o ústavnom súde aktívne legitimovaná na podanie sťažnosti vo veci neústavnosti a nezákonnosti volieb do Obecného zastupiteľstva obce Ihľany.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol volebnú sťažnosť v časti, ktorou sťažovateľka namietala neústavnosť a nezákonnosť volieb do Obecného zastupiteľstva obce Ihľany, podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

2. K namietanej neústavnosti a nezákonnosti volieb starostu obce Ihľany

Sťažovateľka preukázala, že vo voľbách starostu obce Ihľany konaných 27. novembra 2010 bola kandidátkou s poradovým číslom 2, pričom z priloženej zápisnice

MVK vyplýva, že z celkového počtu 674 platne odovzdaných hlasov pre starostu obce sťažovateľka získala 87 hlasov, čo predstavuje viac ako 10 % voličov [§ 59 ods. 1 a § 60 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde]. Na tomto základe ústavný súd konštatoval, že v tejto časti sťažnosti sťažovateľka má procesnú legitimáciu na podanie sťažnosti, ktorá obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde.

Z volebnej sťažnosti vyplýva, že smeruje proti J. T., ktorý bol vo voľbách konaných 27. novembra 2010 zvolený za starostu obce Ihľany (ďalej len „odporca“).

2.1 Všeobecné východiská pre predbežné prerokovanie volebných sťažností

Voľby sú všeobecne akceptovaným demokratickým prostriedkom pravidelného obnovovania verejnej moci občanmi, resp. presnejšie voličmi, t. j. osobami oprávnenými voliť podľa príslušných volebných prepisov.

Z čl. 129 ods. 2 ústavy vyplýva oprávnenie, ako aj povinnosť ústavného súdu preskúmať na základe volebných sťažností tak ústavnosť, ako aj zákonnosť namietaných volieb.

Podstatou ochrany ústavnosti vo volebných veciach je ochrana základných práv zaručených v čl. 30 ústavy, t. j. predovšetkým aktívneho a pasívneho volebného práva. Ústava garantuje všetkým oprávneným voličom voliť svojich zástupcov do voľbami kreovaných orgánov verejnej moci (aktívne volebné právo), t. j. rozhodovať o personálnom, resp. politickom zložení nimi volených orgánov verejnej moci (čl. 30 ods. 1 ústavy), pričom garantuje tiež všeobecnosť, rovnosť a priamosť volebného práva, ako aj jeho vykonanie tajným hlasovaním (čl. 30 ods. 3 ústavy). Zároveň ústava garantuje predovšetkým prostredníctvom čl. 30 ods. 4 možnosť (právo) občanov, a vo vzťahu k voľbám orgánov územnej samosprávy aj cudzincov s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky (čl. 30 ods. 1 druhá veta ústavy), uchádzať sa o zvolenie do funkcie starostu obce alebo funkcie poslanca obecného zastupiteľstva za rovnakých podmienok [pasívne volebné právo (m. m. PL. ÚS 18/07)].

Pod zákonnosťou volieb do orgánov územnej samosprávy treba rozumieť uskutočnenie volieb v súlade so všetkými dotknutými volebnými predpismi s právnou silou zákona (m. m. PL. ÚS 34/99 alebo PL. ÚS 82/07), pričom podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu zistená nezákonnosť volieb do orgánov územnej samosprávy musí byť v príčinnej súvislosti s takým následkom porušenia práv dotknutých osôb, ktoré je v konečnom dôsledku porušením volebného práva a jeho princípov (m. m. PL. ÚS 21/94 alebo PL. ÚS 82/07).

Základným interpretačným pravidlom pre zákony, ktoré bližšie upravujú výkon politických práv, je čl. 31 ústavy, podľa ktorého zákonná úprava všetkých politických práv a slobôd a jej výklad a používanie musia umožňovať a ochraňovať slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Citované ustanovenie ústavy má priamu spojitosť so všetkými politickými právami vyjadrenými v ústave a svojou povahou ovplyvňuje formovanie politických síl v demokratickej spoločnosti. Slobodná súťaž politických síl nachádza svoje vyjadrenie predovšetkým vo voľbách a je základným predpokladom a podmienkou fungovania demokratického štátu (m. m. PL. ÚS 19/98, PL. ÚS 82/07).

Podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže

- a) vyhlásiť voľby za neplatné,
- b) zrušiť napadnutý výsledok volieb,
- c) zrušiť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného toho, kto bol riadne zvolený,
- d) sťažnosť zamietnuť.

Právomoc zrušiť výsledok volieb alebo vyhlásiť voľby za neplatné podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde uplatní ústavný súd v súlade so svojou stabilizovanou judikatúrou len vtedy, ak k porušeniu volebného zákona dôjde spôsobom ovplyvňujúcim slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Na uplatnenie tohto oprávnenia ústavného súdu sa vyžaduje hrubé alebo závažné porušenie, prípadne opätovné porušenie zákonov

upravujúcich prípravu a priebeh volieb (napr. PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 19/94, PL. ÚS 50/99). Nie každé porušenie volebného zákona teda vyvoláva nevyhnutne neplatnosť volieb alebo voľby kandidáta. Ústavný súd každý prípad posudzuje materiálne, prihliada pritom tak na účel a zmysel volebného zákona, ako aj na princípy volebného práva uznávané spoločenstvom demokratických štátov. Neplatnosť volieb alebo voľby kandidáta môže spôsobiť len také závažné porušenie volebného zákona, ktoré už spochybňuje výsledky volieb a ktoré odôvodnene vyvoláva pochybnosť o tom, či voľby a ich výsledky sú prejavom skutočnej vôle voličov.

Vo všeobecnosti platí, že na to, aby ústavný súd vyhovel volebnej sťažnosti, musia byť splnené tri základné predpoklady: a) zistenie protizákonnosti volieb, t. j. porušenie zákonov upravujúcich organizáciu a priebeh volieb, b) príčinná súvislosť medzi zistenou protizákonnosťou volieb a sťažovateľom namietanou neplatnosťou volieb, resp. voľby kandidáta a c) intenzita protizákonnosti volieb, ktorá už spochybňuje výsledky volieb a ktorá odôvodnene vyvoláva pochybnosť o tom, či voľby a ich výsledky sú (boli) prejavom skutočnej vôle voličov (m. m. PL. ÚS 73/07). Dôležitým komponentom volebného súdnictva je teda zisťovanie intenzity volebných nedostatkov z hľadiska ich vplyvu na rozhodovanie voličov a najmä na výsledok volieb.

Súčasťou zákonom predpísaných náležitostí volebnej sťažnosti sú aj dôvody, pre ktoré sa voľby napádajú, s označením dôkazov [§ 60 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde]. Vo vzťahu k voľbám, ktorých výsledok už bol uverejnený v zmysle príslušných ustanovení volebného zákona [v tomto prípade podľa § 45 zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 346/1990 Zb.“)], platí prezumpcia ich ústavnosti a zákonnosti, ktorá platí dovtedy, kým ústavný súd o voľbách napadnutých volebnou sťažnosťou v zmysle § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodne inak ako zamietnutím volebnej sťažnosti. Preto je na sťažovateľovi, aby v záujme prijatia sťažnosti na ďalšie konanie (pri predbežnom prerokovaní) kvalifikovaným spôsobom označil také dôkazy, ktoré vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nasvedčujú, že jeho tvrdenia o neústavnosti alebo nezákonnosti volieb sú reálne, prípadne aspoň vysoko pravdepodobné a zároveň sú spôsobilé preukázať tak

intenzívne porušenie zákona o voľbách, ktoré by odôvodňovalo záver o inom legitímnom výsledku volieb, než bol uverejnený (m. m. PL. ÚS 3/2010).

Vychádzajúc z uvedených zásad a kritérií ústavný súd pri predbežnom prerokovaní posudzoval, či jednotlivé tvrdenia (námietky) sťažovateľky uvedené vo volebnej sťažnosti v prípade ich preukázania mohli či už jednotlivito, alebo spoločne vytvoriť reálne predpoklady na uplatnenie právomoci ústavného súdu podľa § 63 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde, t. j. vyhlásiť voľby starostu obce Ihľany za neplatné, t. j. ústavný súd posudzoval, či neexistujú dôvody na odmietnutie tejto časti sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

2.2 K jednotlivým námietkam sťažovateľky

Sťažovateľka namieta najmä

- a) pôsobenie odporcu počas volieb ako šoféra, ktorý *„jazdil s prenosnou urnou za voličmi“*,
- b) prítomnosť odporcu (cca 3 minúty), ako aj zapisovateľky volebnej komisie (cca 30 minút) vo volebnej miestnosti počas volieb,
- c) skutočnosť, že k sčítavaniu hlasov došlo v dvoch oddelených miestnostiach,
- d) skutočnosť, že jedna členka volebnej komisie mala navádzať voličov, koho majú voliť,
- e) skutočnosť, že odporca ovplyvňoval voličov – uchádzačov o aktivačné práce tvrdením, že v prípade, ak nebude zvolený *„za starostu, aktivačné práce nebudú pokračovať, resp. sa obnovia až neskôr...“*.

Vo vzťahu k námietke, že odporca počas volieb ako šofér *„jazdil s prenosnou urnou za voličmi“*, ústavný súd poukazuje na § 31 ods. 6 zákona č. 345/1990 Zb., podľa ktorého *„Volič môže požiadať zo závažných, najmä zdravotných dôvodov okrskovú volebnú komisiu o to, aby mohol hlasovať mimo volebnej miestnosti, a to len v územnom obvode volebného okrsku, pre ktorý bola okrsková volebná komisia zriadená. V takom prípade okrsková volebná komisia vyšle k voličovi dvoch svojich členov s prenosnou volebnou*

schránkou, hlasovacími lístkami a obálkou. Volič hlasuje tak, aby sa dodržala tajnosť hlasovania.“.

Z citovaného vyplýva, že za slobodný výkon volebného práva osobami, ktoré požiadali, aby mohli hlasovať mimo volebnej miestnosti, t. j. do prenosnej volebnej schránky, zodpovedá volebná komisia, resp. jej členovia, ktorí boli vyslaní k voličom s prenosnou volebnou schránkou. Skutočnosť, že iná fyzická osoba zabezpečuje prepravu členov volebnej komisie za voličmi, nemusí znamenať automaticky aj porušenie volebných predpisov za podmienky, že táto osoba nevyvinie aktivity k ovplyvneniu hlasovania voličov, ktorí požiadali o hlasovanie prostredníctvom prenosnej volebnej schránky, čo sťažovateľka vo volebnej sťažnosti ani netvrdí, čím sa závažnosť jej námietky podstatným spôsobom znižuje, keďže ňou nepreukazuje príčinnú súvislosť medzi ňou tvrdným porušením volebných predpisov a namietaným výsledkom volieb.

Ústavný súd v súvislosti s touto námietkou sťažovateľky pripomína, že jeho funkcia v rámci prieskumu ústavnosti a zákonnosti volieb nemôže byť vykladaná tak extenzívne, že by mal iba na základe špekulatívne formulovaných námietok podrobne rekonštruovať volebný proces (m. m. PL. ÚS 3/2010). Na druhej strane ale ústavný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že osoby, ktoré sa zúčastňujú volieb ako kandidáti, by sa mali vyvarovať počas volieb akýchkoľvek aktivít súvisiacich s priebehom volieb, pretože sa tým reálne vystavujú riziku, že ich prípadne zvolenie bude následne relevantným spôsobom spochybnené.

Vo vzťahu k námietke, že odporca a zapisovateľka volebnej komisie boli prítomní vo volebnej miestnosti, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že zákon č. 346/1990 Zb. výslovne vymedzuje okruh osôb, ktoré môžu byť prítomné vo volebnej miestnosti len v čase sčítavania hlasov (§ 36), pričom sťažovateľka netvrdí, že odporca bol vo volebnej miestnosti v tomto čase, ale „*Po odvolení... cca 3 minúty*“, pričom neuvádza, že by v tomto čase ovplyvňoval voličov. Za týchto okolností považuje ústavný súd túto námietku sťažovateľky za irelevantnú, čo rovnako platí aj o prítomnosti zapisovateľky vo volebnej miestnosti, ktorá navyše plní v súvislosti s priebehom volieb zákonom ustanovené úlohy,

a preto zákon implicitne predpokladá aj jej prítomnosť vo volebnej miestnosti v záujme zabezpečenia súčinnosti s volebnou komisiou s výhradou času, v ktorom dochádza k sčítavaniu hlasov.

Sťažovateľka tiež namieta, že k nezákonnosti volieb došlo aj tým, že k sčítavaniu hlasov došlo v dvoch oddelených miestnostiach, pričom v tejto súvislosti poukazuje na právne názory ústavného súdu vyslovené v náleze sp. zn. PL. ÚS 18/99 z 18. marca 1999. V označenom náleze ústavný súd okrem iného interpretoval § 36 zákona č. 346/1990 Zb. a v tejto súvislosti uviedol, že v tomto ustanovení „zákon hovorí o miestnosti, kde sa sčítavajú hlasy, teda nehovorí sa o viacerých miestnostiach...“, zároveň sa ale žiada pripomenúť, že v tomto prípade ústavný súd vyhodnotil postup miestnej volebnej komisie ako nesúladný so zákonom č. 346/1990 Zb. nielen z dôvodu, že k sčítavaniu hlasov došlo v oddelených miestnostiach, ale hlavne preto, že sa ho „aktívne“ zúčastnili členovia volebných komisií vyššieho stupňa, čo zákon nepripúšťa. Za situácie, keď sťažovateľka namieta len skutočnosť, že k sčítaniu hlasov došlo v dvoch oddelených miestnostiach, a netvrdí a ani nedokladá relevantnými dôkazmi, že počas sčítania hlasov došlo k manipulácii s hlasovacími lístkami, resp. inému ovplyvňovaniu sčítavania hlasov, absentuje priama príčinná súvislosť medzi namietaným porušením zákonnosti volieb a ich výsledkom, ktorý sťažovateľka napáda. Za daných okolností ústavný súd považuje túto námietku sťažovateľky za nedostatočnú na to, aby bolo možné na jej základe dospieť k záveru o právne významnom ovplyvnení výsledku volieb.

Ani tvrdeniu sťažovateľky, že jedna členka volebnej komisie navádzala voličov, ako majú voliť, ktoré má preukázať výsluch jednej voličky, ktorej bolo „ukázané, koho má voliť“, ústavný súd v konkrétnych okolnostiach nepripísal zásadnejší význam, a to predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že zápisnicu o výsledku volieb podpísali bez výhrad všetci členovia MVK. Zápisnica o výsledku volieb je pre ústavný súd relevantným dokumentom, z ktorého pri posudzovaní ústavnosti a zákonnosti volieb predovšetkým vychádza.

Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 346/1990 Zb. „Miestna volebná komisia vyhotoví dvojmo zápisnicu o výsledku volieb osobitne pre každý volebný obvod. Zápisnicu podpíše predseda a ostatní členovia komisie a zapisovateľ komisie. Dôvody odmietnutia podpisu sa poznamenajú.“. Z citovaného vyplýva, že každý člen volebnej komisie má právo odmietnuť podpísať zápisnicu a uviesť dôvody, prečo ju odmietol podpísať. Ak zápisnicu podpíšu všetci členovia volebnej komisie bez výhrad, ústavný súd považuje túto skutočnosť v zásade za dostatočne hodnovernú na to, aby verifikoval zistený výsledok volieb, pričom na následné námietky o tom, že niektorý z členov volebnej komisie o význame svojho podpisu nevedel, resp. zápisnicu podpísal pod nátlakom (ako tvrdí vo vzťahu k jednej z členov MVK sťažovateľka), bez toho, aby k tejto námietke boli uvedené aj ďalšie relevantné skutočnosti, spravidla neprihliada.

Vo vzťahu k námietke, že odporca v priebehu volebnej kampane ovplyvňoval voličov, ktorí majú záujem zúčastňovať sa aktivačných prác organizovaných obcou, hrozbami, že v prípade, ak nebude zvolený *„za starostu, aktivačné práce nebudú pokračovať, resp. sa obnovia až neskôr...“*, ústavný súd konštatoval, že táto nie je vo volebnej sťažnosti bližšie špecifikovaná, pričom sťažovateľka neoznačuje žiadne dôkazy, ktoré by mali preukázať hodnovernosť jej tvrdenia. Za daných okolností ide podľa názoru ústavného súdu o námietku, ktorú nemožno preukázať, resp. nepreskúmateľnú námietku, a preto nemôže byť dostatočná na to, aby na jej základe ústavný súd rozhodol o prijatí volebnej sťažnosti na ďalšie konanie. V nadväznosti na túto námietku ústavný súd navyše považoval za vhodné poukázať aj na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej pri posudzovaní volebných nedostatkov, ku ktorým malo dôjsť počas volebnej kampane, nemožno podceňovať voliča. Len veľmi agresívny a ofenzívny tlak na voliča, spôsobilý ovplyvniť tvorbu jeho slobodnej vôle, je volebným nedostatkom, ktorého dôsledkom môže byť zrušenie výsledku volieb (m. m. PL. ÚS 118/07).

V okolnostiach posudzovanej volebnej sťažnosti považoval ústavný súd pri jej predbežnom prerokovaní, popri už uvedenom predbežnom zhodnotení jednotlivých námietok sťažovateľky, za zásadnú skutočnosť, že podľa výsledkov volieb starostu v obci Ihľany získala sťažovateľka 87 hlasov, zatiaľ čo odporca 576 hlasov z celkového počtu

674 platných hlasov odovzdaných pre voľbu starostu, t. j. skutočnosť, že medzi hlasmi odovzdanými sťažovateľke a zvolenému starostovi bol výrazný rozdiel (489 hlasov). Táto skutočnosť totiž zjavne signalizuje, že ani v prípade, ak by ústavný súd zohľadnil všetky námietky sťažovateľky a dokazovaním zisťoval ich hodnovernosť a relevanciu na účely spochybnenia výsledku volieb, by tieto zjavne nepostačovali na to, aby mohol ústavný súd po prijatí volebnej sťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru, že pri voľbách starostu obce Ihľany došlo k tak intenzívnemu porušeniu volebných predpisov, ktoré by ho oprávňovali na uplatnenie právomoci podľa § 63 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde, t. j. na vyhlásenie týchto volieb za neplatné, ako navrhuje sťažovateľka.

Na tomto základe ústavný súd po predbežnom prerokovaní rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí časti volebnej sťažnosti, ktorou sťažovateľka namietala neústavnosť a nezákonnosť volieb starostu obce Ihľany, z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. januára 2011